

Після реєстрації права власності в Державному реєстрі речових прав, особа стає повноправним власником земельної ділянки та в подальшому зможе розпорядитись нею за власним розсудом (в тому числі, продати, подарувати, обміняти, тощо).

Станом на 2018 рік, підтвердженням державної реєстрації права власності на земельну ділянку є витяг про проведену державну реєстрацію відповідних прав. Власне з цього року Державна служба з питань геодезії, картографії та кадастру запустила онлайн-сервіс реєстрації земельних ділянок. Ця послуга впродовж 2017 року відпрацьовувалася в статусі пілотного проекту на території Чернігівської області.

Реєстрація земельної ділянки є однією з найбільш важливих та одночасно складних адміністративних послуг. Щорічно в кадастрі реєструється біля 1 млн. земельних ділянок або 3500-5000 на добу.

Завдяки запровадженню електронної послуги стартує принципово новий рівень якості обслуговування фізичних та юридичних осіб. Сьогодні реєстрація відбувається у два візити до державного кадастрового реєстратора, а запровадження цієї послуги дає можливість виключити перший візит, залишиться лише необхідність отримати документи після реєстрації земельної ділянки.

Функціональна можливість державної реєстрації земельної ділянки з подачею заяви через особистий електронний кабінет сертифікованими інженерами-землевпорядниками запроваджена для підвищення комфорту та зручності громадян. Сертифікований інженер-землевпорядник, зареєструвавшись в особистому електронному кабінеті, може скористатись даним видом послуги в будь-який зручний для них час, без черг та обмежень [3].

Сервіс подання заяви та документації щодо державної реєстрації земельної ділянки доступний на сайті <http://wikimap.dzk.gov.ua>. Відтепер подати документи на реєстрацію земельної ділянки можна в онлайн-режимі через e.land.gov.ua протягом кількох хвилин. Також за рахунок автоматизації значно пришвидшується процес розгляду документів від заявника та ухвалення відповідного рішення. Такі нововведення заощадять час та унеможливлять будь-які корупційні ризики.

Даним функціоналом неможливо скористатися у разі внесення відомостей в Державний земельний кадастр про земельні ділянки, утворені шляхом поділу або об'єднання, а також для земельних ділянок, що вносяться на підставі існуючого державного акта або договору оренди без кадастрового номеру.

Новий електронний сервіс створює сприятливі умови для земельних правовідносин. Він заощаджує час та зусилля громадян, робить процес реєстрації прозорим.

Сервіс усуває ризик штучного затягування оформлення, оскільки онлайн-заявка відразу відображається в системі, і в кадастрового реєстратора включається зворотний відлік терміну, який відведено законодавством на внесення відомостей до Державного земельного кадастру – 14 днів.

Таким чином, на сьогодні громадянам та бізнесу доступно вже чотири електронні послуги у земельній сфері.

Список використаних джерел

1. Ступень М.Г., Ковалишин О.Ф., Малахова С.В. Реєстрація земельних ділянок. Київ, 2014р.
2. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 р. № 1127. Київ, 2015р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF>
3. Електронні послуги Держгеокадастру. URL: <https://e.land.gov.ua/>

УДК 504 (075.8)

ЕКОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ – ПЛАСТИК

Коваленко С.В., к.п.н., доцент

Васюк В., студ. гр. МГЗп-181

Чернігівський національний технологічний університет

Поряд з металами полімерні матеріали займають провідне місце в соціально-економічному статусі України і в цілому у світі, починаючи від упаковок для харчових та інших продуктів, і закінчуючи бойовими космічними ракетами, які на 70% складаються з цього матеріалу. За радянський часів на душу населення в Україні доводилося 5 кілограм полімерних матеріалів, зараз – близько 50 кілограм.

Поряд з позитивними технічними та естетичними властивостями вони є потенційно небезпечними факторами. З хімічної точки зору, відбувається міграція небезпечних хімічних чинників, в тому числі в харчові продукти і повітря. Перше за все, це канцерогени – хлористий вініл, формальдегід, далі речовини з віддаленою біологічною дією, наприклад, стирол, які є постійними складовими цих полімерних матеріалів. З іншого боку, вони є продуктами горіння. З точки зору фізичних факторів, ці матеріали мають велику електропровідність, а це не дуже добре, зважаючи на те, що одяг зараз майже на 70-80% складається з пластиків.

Є ще мікробіологічні фактори. Не слід забувати про те, що серед мікроорганізмів, які нас оточують, є не тільки наші вороги, а і друзі. До кінця ще не відомо, як ці вороги і друзі існують на тлі полімерних матеріалів. Тому ця проблема є безкінечною, і нею треба постійно займатися.

Деякі види пластмас несуть пряму загрозу нашому здоров'ю. Так, при виробництві полікарбонату, з якого виготовляється деякий посуд, використовується Бісфенол А, який, згідно досліджень західних вчених, викликає гормональні порушення, які можуть призвести до ожиріння, безпліддя, раннього статевого дозрівання, значно збільшує ймовірність розвитку онкологічних захворювань. Розглянемо деякі види пластмас, які широко використовуються в повсякденному житті.

Поліетилентерефталат (PETE/PET) – найпоширеніший вид пластмас. В пляшки, що виготовляються з поліетилентерефталату, розливають різні напої (соки, води), соняшникову олію, кетчупи, майонези, косметичні засоби. Це досить дешевий і міцний матеріал, хоча має низькі бар'єрні властивості. Поки PETE вважається одним з найбезпечніших видів пластмас. Тим не менш лікарі не рекомендують багаторазово використовувати PETE-пляшки, тому що в побуті їх важко промити достатньо чисто, позбувшись від всіх мікроорганізмів. Що стосується переробки, то вона здійснюється механічно (подрібнення) і фізико-хімічно. З продуктів переробки можна виготовляти широкий асортимент різної продукції, в тому числі і пластикові пляшки повторно.

Із *поліетилену високої щільності* (HDPE) виготовляються флакони для шампуней, косметичних та миючих засобів, каністри для моторних мастил, одноразовий посуд, контейнери і ємності для продуктів харчування, контейнери для заморожування продуктів, іграшки, різні ковпачки та кришки для пляшок та флаконів, міцні господарські сумки, фасувальні пакети та ящики. HDPE відноситься до матеріалів дешевизнах х міцних, легких у переробці, стійких до масел, кислот, лугів та до інших агресивних речовин, HDPE-тара може піддаватись термічній стерилізації та має достатньо високий температурний діапазон експлуатації від -80°C до +110°C. Проте він є небезпечним для здоров'я людей та довкілля.

Полівінілхлорид (PVC / V) застосовується для виготовлення лінолеуму, віконних профілів, кромки меблів, упаковки побутової техніки, штучної шкіри, плівки для натяжних стель, сайдингу, труб, ізоляції проводів та кабелів, завіс для душу, обгортки для сиру та м'яса, пляшок для рослинних олій, а також деяких іграшок. До переваг цього матеріалу відносяться стійкість до кислот, лугів, розчинників і масел, бензину, гасу, хороший діелектрик, не горить, до недоліків – невеликий температурний діапазон експлуатації від -15°C до +65°C, важкість переробки, токсичність. Це найбільш отруйний та небезпечний для здоров'я вид пластмас. При спалюванні полівінілхлориду утворюються високотоксичні хлорорганічні сполуки, після десяти років служби виробу, виготовлені з ПВХ, починають самостійно виділяти в довкілля токсичні хлорорганічні сполуки.

Із *поліетилену низької щільності* (LDPE) виготовляються різні пакувальні матеріали, пакети для супермаркетів, CD, DVD диски. Це легкий, дешевий матеріал, який, на жаль, має низьку рентабельність переробки. Офіційно вважається нешкідливим, незважаючи на те що при виробництві LDPE використовуються потенційно небезпечні для здоров'я бутан, бензол і вініловий ацетат. Переробка низькорентабельна і зводиться до подрібнення LDPE-виробів з наступним гранулюванням. Масовість виробництва LDPE призводить до забруднення довкілля. LDPE-пакетами завалені всі вулиці міст і звалища, вони тоннами плавають в морях і океанах, викликаючи загибель риб, птахів, морських черепах та інших тварин, які давлються і заплутуються в них.

Із *поліпропілену* (PP) виготовляють відра, посуд для гарячих страв, одноразові шприци, мішки для цукру, контейнери для заморожування продуктів, кришки для більшості пляшок, маслянки, упаковку деяких продуктів харчування, в будівництві використовується для шумоізоляції. Багато виробників побутової техніки використовують поліпропілен для виробництва упаковки своєї продукції, відмовившись від отруйного полівінілхлориду. Це термостійка пластмаса (температура плавлення 175°C), яка має високу стійкість до зношування та високу теплостійкість. Проте він надто чутливий до світла та кисню, швидше старіє і має меншу морозостійкість, ніж у поліетилену.

Із *полістиролу* (PS) виготовляється одноразовий посуд, контейнери для їжі, стаканчики для йогуртів, дитячі іграшки, теплоізоляційні плити, сандвіч панелі, декоративна плитка для стелі, пакувальні таці для продуктів харчування в супермаркетах, фасувальні коробки для яєць. Відноситься до дешевих, морозостійких, легких в переробці матеріалів, хороший діелектрик. Проте має низьку механічну міцність і хімічно нестійкий. Раніше отримання полістиролу було пов'язане з виділенням трихлорфторметану (фреону), який руйнував озоновий шар Землі. Нині полістирол отримують в результаті полімеризації стирулу, який являється канцерогеном.

Отож, проблема пластику поступово стає міжнародною, і кожна країна обирає свої методи боротьби. Італія стала першою в Європі країною, що заборонила використання одноразових пластикових пакетів, котрі не розкладаються. Ряд країн, в тому числі Китай, ПАР, Кенія, Уганда, Бангладеш, заборонили використання тонких пластикових пакетів, а деякі (Руанда, Сомалі, Танзанія) ввели радикальну заборону на використання будь-яких пластикових пакетів. Ірландія ввела податок в розмірі 15 євроцентів за пакет, її прикладом скористалися Бельгія, Швейцарія, Німеччина, Іспанія, Норвегія та Нідерланди, а Уельс, окрім податку, ввів ще штраф для власників крамничок, котрі продовжують видавати пластикові пакети безкоштовно.

На жаль, Україна тільки починає розв'язувати існуючу проблему, хоча законопроект «Про обмеження, виробництва, використання, ввезення і розповсюдження полімерних пакетів» був прийнятий

ще у 2015 році. Поступово до свідомості громадян України доходить розуміння важливості даної проблеми і вони починають сортувати сміття, використовувати багаторазові торбинки.

Але дуже важко відразу відмовитись від пластику, тому необхідно користуватися кількома правилами, що зроблять його використання безпечнішим.

Головне і основне правило: одноразовий посуд треба використовувати лише один раз. Із одноразових пластикових стаканчиків можна пити лише воду, якщо в нього налити кислий сік, гарячий напій чи алкоголь, то почнеться хімічна реакція між пластиком і рідиною, наливою в стаканчик.

Ніколи не нагрівати пластикові контейнери для їжі та не класти в них гарячу їжу. Навіть якщо на контейнері є напис «Для мікрохвильової печі», він лише означає, що посуд не пошкодиться при нагріванні.

Зберігати продукти в холодильнику можна лише в поліетиленовому пакуванні, що є стійким до низьких температур, а ще краще їх зберігати в спеціальній харчовій плівці.

Перед використанням пластикових предметів обов'язково вивчити їхнє маркування. На харчовому пластику зображені «склянка та виделка», а також може бути написано, для яких саме продуктів його можна використовувати.

Список використаних джерел

1. Малимон С. С. Основи екології. Вінниця, 2009. 240 с.
2. Пластик, пластмаси - виробництво та утилізація. URL: <http://ecosoft.in.ua/6542-plastik-plastmasi-virobnictvo-tautilzacya.html>
3. Обережно! Пластик. URL: <http://www.climateinfo.org.ua/content/oberezhno-plastik>

УДК 349.412

ОСОБЛИВОСТІ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК УЧАСНИКАМ АТО

Зимовець Д.В., студ. гр. МГЗп-181,

Корнієнко І.В., к.т.н., доцент, завідувач каф. геодезії, картографії та землеустрою
Чернігівський національний технологічний університет

Питання соціального захисту учасників бойових дій, які боронили та боронять Українську землю від російської агресії під час антитерористичної та спеціальної операцій на Сході України є пріоритетним завданням держави. Законодавство України передбачає систему пільг для учасників бойових дій та осіб прирівняних до них, зокрема, це стосується й надання земельних ділянок.

Відповідно до пункту 14 статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» [1] учасникам бойових дій надаються, серед інших, такі пільги: першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва та городництва. Надання у власність земельних ділянок здійснюється у порядку, який визначено статтею 118 Земельного кодексу України [1], за умови, що учасник бойових дій не скористався своїм правом на безоплатне отримання у власність земельної ділянки та надав відповідний документ, що підтверджує його участь в антитерористичній операції (посвідчення, довідка, наказ тощо).

Відведення земельної ділянки – чітко відрегульований державними нормативними актами процес. Згідно з [2], проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок складаються у разі зміни цільового призначення або формування нових земельних ділянок. Земельні ділянки можуть бути надані військовослужбовцям у власність у межах норм безоплатної приватизації, які визначені статтею 121 Земельного кодексу України [1], а саме:

- для ведення садівництва – не більше 0,12 га;
- для ведення особистого селянського господарства – не більше 2 га;
- для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах – не більше 25 га, в селищах – не більше 0,15 га, в містах – не більше 0,10 га;
- для індивідуального дачного будівництва – не більше 0,10 га.

Відповідно до Земельного кодексу України [3], зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель державної або комунальної власності подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, які визначено статтею 122 цього кодексу. У клопотанні необхідно обов'язково зазначають цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовані розміри. До клопотання додають графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки.

З метою отримання земельної ділянки у власність ветеран війни звертається з клопотанням до:

- відповідного Головного управління Держгеокадастру в області за місцем розташування земельної ділянки, якщо бажана земельна ділянка належить до земель сільськогосподарського призначення державної власності;